

În plus, la aprecierea dovezii, Tribunalul nu a hotărât în unanimitate, pronunțând așadar o hotărâre paradoxală dat fiind că, pe de o parte, a considerat suficiente elementele de probă prezentate de Comisie, căreia îi revenea sarcina de a demonstra că certificatele eronate fuseseră eliberate pe baza unei prezentări incorecte a faptelor de către exportator și că, pe de altă parte, a respins aceleași elemente de probă ca fiind insuficiente pentru a face dovada, pe care trebuia să o efectueze recurenta, că autoritățile vamale thailandeze ar fi știut sau, cel puțin, ar fi trebuit în mod rezonabil să știe că mărfurile nu puteau beneficia de un tratament preferențial.

Ar reveni Curții sarcina de a sancționa drept nemotivare erorile săvârșite de Tribunal la selecționarea și la examinarea documentelor de procedură furnizate ca probe ⁽⁵⁾.

2. Cu privire la articolul 239 din CVC

Motiv unic: Tribunalul, întemeindu-se pe o aplicare greșită a articolului 220 alineatul (2) litera (b) din CVC sau pe erorile săvârșite la examinarea documentelor de procedură furnizate ca probe, ar fi apreciat în mod eronat că situația în care se află recurenta nu reprezintă un caz excepțional în sensul articolului 239 din CVC.

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58).

⁽²⁾ Hotărârea din 9 martie 2006, *Beemsterboer* (C-293/04, Rec., p. I-2263).

⁽³⁾ *Idem*.

⁽⁴⁾ Ordonanța Curții din 11 iulie 1996, *An Taisce și WWF UK/Comisia* (C-325/94 P, Rec., p. I-3727, punctele 28 și 30).

⁽⁵⁾ Hotărârea Curții din 24 octombrie 1996, *Comisia/Lisrestal și alții* (C-32/95 P, Rec., p. I-5399, punctul 40).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Amtsgericht Bonn (Germania) la 9 septembrie 2009 — Pfleiderer AG/Bundeskartellamt

(Cauza C-360/09)

(2009/C 297/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Bonn

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Pfleiderer AG

Pârât: Bundeskartellamt

Întrebarea preliminară

Dispozițiile de drept comunitar în materie de înțelegeri — în special articolele 11 și 12 din Regulamentul nr. 1/2003 ⁽¹⁾, precum și articolul 10 alineatul (2) CE coroborat cu articolul

3 alineatul (1) litera (g) CE — trebuie interpretate în sensul că persoanelor prejudiciate printr-o înțelegere nu trebuie, în scopul valorificării drepturilor acestora în materie civilă, să li se acorde acces la cererile de clemență și la informațiile și documentele comunicate voluntar în acest context de către candidații la clemență unei autorități de concurență a unui stat membru în aplicarea unui program național de clemență în cadrul unei proceduri de amendă care urmărește (și) impunerea respectării articolului 81 CE?

⁽¹⁾ JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) la 8 septembrie 2009 — Belgisch Interventie- en Restitutiebureau/SGS Belgium NV, Firms Derwa NV și Centraal Beheer Achmea NV

(Cauza C-367/09)

(2009/C 297/24)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Antwerpen

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

Pârâte: SGS Belgium NV, Firms Derwa NV și Centraal Beheer Achmea NV

Întrebările preliminare

1. Dispozițiile articolelor 5 și 7 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 ⁽¹⁾ al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene au un efect direct în ordinea juridică națională a statelor membre în lipsa oricărei marje de apreciere din partea statelor membre respective și fără a fi necesar ca autoritățile naționale să adopte măsuri de punere în aplicare?

2. O societate specializată pe plan internațional în domeniul controlului și al supravegherii, și care este agreată de statul membru în care au fost îndeplinite formalitățile vamale la export, în speță Belgia, societate care a stabilit o declarație inexactă privind descărcarea în sensul articolului 18 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul 3665/87/CEE ⁽²⁾, poate fi considerată ca fiind un agent economic în sensul articolului 1 din Regulamentul 2988/95/CE și, prin urmare, o persoană care a participat la săvârșirea abaterii sau care poate fi obligată să își asume răspunderea pentru abatere ori o persoană care ar fi trebuit să vegheze ca aceasta să nu fie comisă, în sensul articolului 7 din regulamentul menționat?